

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

3307 *Llei 4/2019, de 7 de març, de millora de les condicions per a l'exercici de la docència i l'ensenyament en l'àmbit de l'educació no universitària.*

FELIPE VI

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

El Reial decret llei 14/2012, de 20 d'abril, de mesures urgents de racionalització de la despesa pública en l'àmbit educatiu, va establir una sèrie de decisions que pretenien conjugar els objectius de qualitat i eficiència del sistema educatiu amb el compliment dels objectius d'estabilitat pressupostària i el seu reflex en la contenció de la despesa pública i en l'oferta d'ocupació pública. La justificació de la introducció d'aquestes mesures, que va definir com a excepcionals el Reial decret llei, estava referida a la conjuntura econòmica del moment.

Des d'aleshores, tant l'evolució favorable de la situació econòmica del país com l'aprovació posterior d'altres normes amb una incidència en aspectes a què es refereixen les mesures aprovades, n'aconsellen la revisió en vista de la situació actual, i s'entén que aquestes es van concebre per tenir reflex en la despesa pública en una conjuntura econòmica desfavorable en un determinat moment.

Així, en matèria d'educació no universitària, el Reial decret llei 14/2012 va aprovar a l'article 2 la possibilitat d'elevació fins en un 20 per 100 de les ràtios màximes d'alumnes per aula establertes a l'article 157.1.a) de la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, per a l'educació primària i secundària obligatòria, quan la Llei de pressupostos generals de l'Estat no autoritzi la incorporació de personal de nou ingrés mitjançant l'oferta d'ocupació pública o estableixi, amb caràcter bàsic, una taxa de reposició d'efectius inferior al 50 per 100.

El fet que les lleis de pressupostos generals de l'Estat per a 2016, 2017 i 2018 hagin establert ja una taxa de reposició del 100 per 100 per a l'accés als cossos de funcionaris docents a les administracions públiques amb competències educatives per al desplegament de la Llei orgànica d'educació porta implícita l'assumpció que la situació econòmica conjuntural que va motivar l'aprovació del Reial decret llei 14/2012 ha quedat superada, i per tant és innecessari mantenir la mesura aprovada pel Reial decret llei 14/2012. Tenint en compte a més que en aquests moments, segons el que disposen les lleis de pressupostos generals de l'Estat dels últims anys, la supressió d'aquesta mesura no té cap impacte en la despesa pública, es considera no obstant això que el seu manteniment sí tindria un alt impacte en la garantia dels estàndards de qualitat de l'ensenyament que estan afectats amb l'elevació del nombre d'alumnes per aula.

El Reial decret llei 14/2012 també va establir a l'article 3, com a segona de les mesures adoptades en l'àmbit de l'ensenyament no universitari, l'increment de la part lectiva de la jornada del personal docent que imparteix els ensenyaments que regula la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, en centres públics i privats sostinguts amb fons públics, fins a un mínim de 25 hores en educació infantil i primària i de 20 a la resta d'ensenyaments, sense perjudici de les situacions de reducció de jornada que preveu la normativa vigent.

Atès que aquest és un aspecte que regulava cada administració educativa, i tot i que el Tribunal Constitucional ha avalat la competència de l'Estat per regular amb caràcter

bàsic la jornada lectiva mínima dels docents (SSTC 26/2016 i 54/2016, entre d'altres), davant el canvi de conjuntura econòmica i atès que ja no concorren les circumstàncies que van motivar l'aprovació de la mesura en el Reial decret llei 14/2012, sembla raonable revertir la situació i deixar novament marge a les diferents administracions educatives per regular la matèria. A més, cal tenir present que això no afecta la jornada laboral dels docents, que es manté en els mateixos límits que per a la resta dels empleats públics.

D'altra banda, l'article 4 del Reial decret llei 14/2012, referit a la substitució de professors en els centres docents públics, estableix que el nomenament de funcionaris interins per substitució transitòria dels professors titulars s'ha de produir únicament quan hagin transcorregut deu dies lectius des de la situació que dona origen al nomenament esmentat, i s'ha d'atendre el període previ amb els recursos del mateix centre docent. Després de la modificació de l'article esmentat per la disposició final quinzena de la Llei 48/2015, de 29 d'octubre, de pressupostos generals de l'Estat per a 2016, s'estableixen una sèrie de supòsits en què es pot procedir immediatament al nomenament de funcionaris interins per substitució transitòria dels professors titulars: quan el professor substituït presti atenció a l'alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu, quan presti servei en centres docents que tinguin implantades menys de dues línies educatives, quan imparteixi docència al segon curs de batxillerat i quan la causa de la substitució sigui la situació de maternitat, paternitat, adopció o acolliment, tant preadoptiu com permanent o simple, de conformitat amb el Codi civil o les lleis civils de les comunitats autònomes que ho regulin.

Si bé aquesta modificació va alleujar la situació de les administracions educatives, el fet cert és que la mesura que recull l'article 4 esmentat ha estat especialment feixuga i excessivament rígida per a l'organització de l'activitat ordinària dels centres docents i ha tingut repercussions negatives en l'eficàcia organitzativa dels centres docents, així com en la qualitat de l'ensenyament i en l'atenció a l'alumnat.

Amb aquesta Llei es persegueix, per tant, restablir la situació anterior al Reial decret llei 14/2012, de 20 d'abril, de mesures urgents de racionalització de la despesa pública en l'àmbit educatiu, atès que han desaparegut les circumstàncies que van motivar l'aprovació d'unes mesures qualificades de caràcter excepcional i que la seva supressió ha implicat una millora clara de les condicions per a l'exercici de la docència i l'ensenyament en l'àmbit de l'educació no universitària, i s'han disposat els efectes immediats derivats de la derogació de l'article 4 del Reial decret llei 14/2012, de 20 d'abril, mentre que, per raons de planificació i organització del curs escolar, el que disposa l'article únic de la Llei s'ha d'aplicar a partir de l'inici del curs escolar immediatament posterior a l'entrada en vigor d'aquesta.

Aquesta Llei s'adequa als principis de bona regulació que estableix l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

Quant al principi de proporcionalitat, aquesta regulació té l'equilibri necessari que permet proporcionar a les administracions educatives les mesures adequades per a l'eficàcia organitzativa dels centres docents, fet que redunda en la millora de la qualitat de l'ensenyament i en l'atenció a l'alumnat.

Article únic. *Mesures de millora de la docència.*

1. Les administracions educatives han de proveir els recursos necessaris per garantir que no se superi el nombre màxim d'alumnes per aula a l'educació primària i a l'educació secundària obligatòria establert a l'article 157.1.a) de la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, i el que es fixa mitjançant una norma reglamentària per a la resta d'ensenyaments que regula la Llei orgànica esmentada.

2. Les administracions públiques amb competències educatives poden establir, en el seu àmbit respectiu, la part lectiva de la jornada setmanal del personal docent que imparteix ensenyaments regulats a la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, en centres públics, i es recomana amb caràcter ordinari un màxim de vint-i-tres hores en els centres d'educació infantil, primària i especial i un màxim de divuit hores en els centres que

imparteixin la resta d'ensenyaments de règim general regulats a la Llei orgànica esmentada.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogats els articles 2, 3, i 4 del Reial decret llei 14/2012, de 20 d'abril, de mesures urgents de racionalització de la despesa pública en l'àmbit educatiu.

Disposició final primera. *Aplicació.*

1. Les previsions que conté l'article únic d'aquesta Llei són aplicables a partir de l'inici del curs escolar immediatament posterior a l'entrada en vigor d'aquesta.

2. Amb la finalitat de fer efectives les previsions que conté aquesta Llei per part de les administracions educatives, l'Administració General de l'Estat ha d'establir un marc de finançament adequat i suficient.

Disposició final segona. *Títol competencial.*

Aquesta Llei es dicta amb caràcter bàsic a l'empara de les competències que corresponen a l'Estat de conformitat amb l'article 149.1 de la Constitució: 18a, sobre bases del règim jurídic de les administracions públiques i del règim estatutari dels funcionaris que, en tot cas, han de garantir als administrats un tractament comú davant aquestes, i 30a, relativa a les normes bàsiques per al desplegament de l'article 27 de la Constitució a fi de garantir el compliment de les obligacions dels poders públics en aquesta matèria.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 7 de març de 2019.

FELIPE R.

El president del Govern,
PEDRO SÁNCHEZ PÉREZ-CASTEJÓN